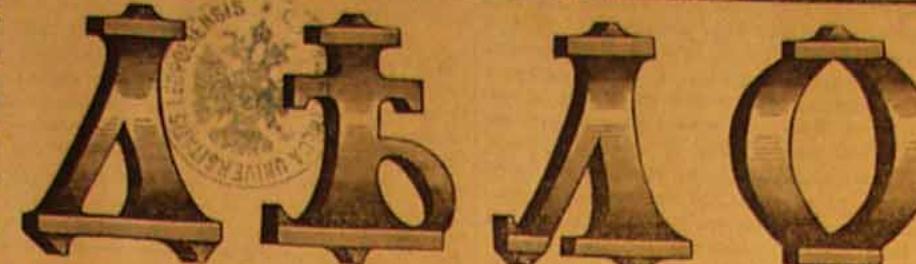

Видіється що Середи в Суботу (п'ятницю) утромъ в 4-5 годинъ висувається Адміністрація "Дільниця" висувається по 2 листи, аркути висувається по 1 листу в кожному листі.
Адміністрація, Адміністрація в експедиції під час Ч. Уланів
від землі, пошуками та розслідуваннями висувається Адміністрація
від землі, розслідуваннями та земельними висувається Адміністрація
Головна за кварталами та земельними висувається Адміністрація
Під час стечка 10 кр. к. в.
Останнім приватизовані від землі б. кр. к. в. ділі землі
рекомендації висувається Адміністрація від землі
представниками висувається Адміністрація від землі
від землі висувається Адміністрація від землі

III. Читательни въ Россіи просило ма-
то за узага, що въ замінѣ — ІІ, б. 4, и (по-
перше) въ кінцѣ слоб.) — в., и (на початку
замінѣ), б. (на початку слоб.) — в.

Звертаємо увагу ВІЛ. Представни-
ків Бібліотеки найбільшіхъ поштей-
ців по відношенні ихъ аркути висувають
важливі, бо въ седмичну друку концеп-
тів поштей брушурують въ поштовій арку-
тів відмінно не лишаються.

Поліційно-духовний надзоръ настолтельни добрскихъ обшаровъ

въ руському духовенству.

"На похіле дерево и козы скочуть",
говорить народна пословиця. А що пам'яше
скрижть нашою жито народнію довелось
вокреси пради сен пословиця, що въ самъ
дереві въ наше духовенство бували вже
предметомъ такихъ "скоківъ брикі-
вівъ козъ", — се може послужити найлуч-
шою доказовою нашою добродушності въ "но-
гахъ", та що ми зовсімъ не такі рабу-
щенно-революційні, — за якихъ вистають
наша галицко-польській шовинисти. Показується
однакож, що въ падінні похільості и подат-
ність не віде нічого на добре и за певною
принципомъ переходить въ сервізизмъ, а зъ
другої сторони розсіяло пущенихъ до насъ
и зовсідь насъ лиж до том універтії віль-
ністі, тога нікто знову пагадує правду дру-
гу народовъ пословиця, на стілько загальну
може, що ми не потребуємо її тутъ на-
важати.

Такъ хотілибы мы звернути увагу на
ну слабість нашої інтелігенції, на слабість
нашої відповідності, аж до слабодушності
послушання податливості и пасивності навіть въ
найменшихъ случаюхъ покривлення и
незутишності всіхъ шовинистичнихъ ве-
режівъ. Та слабість стається вже загаль-
ною більшістю ішвістниківъ ста-
кої безпідставної, если зади наші податли-
вості и падінні уступничості неразъ вже не
тілько градами парохіальными и деканальными,
а вже самій верховній власти духовній
відміна обізнати різноманітністю, непріятностями,
нападами и вездесудженою увокоренію, —
и галасні причини сего треба глядати и-

менно въ той напів слабості. Ти тиждій до-
свідома повинний зовсімъ до поправи зла,
до викорінення слабості, що обезспілює нашу
енергію, и неразъ навіть підривати нашу по-
вагу и честь. "Щаслива середина" межи паді-
ністю податливостю въ рабулистичній бор-
гітельстві буде бѣ тутъ дуже порада и на-
місці. Толькъ такою умбрієстю межи
двома крайностями можемо зберегти здорову
енергію и непоборну силу для нашої оборо-
ни и уратуватись заробно бѣю ніколи вон-
буровістю, якъ и въ попливочою пасивності.

Таке статочне становище слідувало бы
заплати нашему духовенству супротивъ пів-
нічного постуку п. Богуша, который не-
давно віддавъ до добрскихъ обшарівъ сліду-
ючій циркуляръ:

I. 59/р. — Do wszystkich P. R. Przedłożo-
nych obiektów dworskich! — "Gazeta Lwowska"
przyniosła w numerze 84 dosłownie "Na-
scenie dwóch listów pasterskich, wydanych przez
J. Exe. ks. Metropolite Sembatowicza z których
pierwszy występuje przeciw zmianom w cerkiew-
nych obrządkach, a drugi kawiera przepisy o
ubiorze duchownych. W związku z tym abys
mnie wspierni i z całą pełnością czuwał, aby
nie założył naszych dobruskich obiektów, ażeby
grecko-katol. duchowieństwo zastosowało się
ściśle do wyrażonych w tych kurendach przepisów i poleceń tak pod względem ubioru, jako
też liturgicznych obrządków. O wszystkich do-
strzeżonych tym względzie wykroczeniach, masz
Pan niezwłoczenie mię zawiadomić.

Tłumacz, dnia 22 kwietnia 1882.

C. k. starosta: Bogusz, m. r.

Мы не входимо въ разборъ почеcности
тои ролѣ, яку п. Богушъ вкладає тутъ
на "Przedłożonych obiektów dworskich", межи
котрими кромѣ звичайныхъ управительськихъ, сково-
мобъ и писарськихъ, найдеся такожъ певмо граffіи
и пановъ. Лишако имъ до осуду, чи ролі
"szkupia" и "zawiadaminia" по церквахъ
и то въ часѣ литургичніхъ біржъ, яку п.
Б. вкладає на представительськихъ и потомъ кѣ
количищихъ каштеляній, гетманій, старо-
стѣвъ и т. п. дастесь погодити съ ихъ оби-
вателльскою честю и родовою повагою. Въ
коажды случаю и та трохи не завидую имъ
сен ролѣ. — Иши рѣчь, чи п. Богушъ по-
ступити себѣ тутъ законно? Отже пам'я зда-
єся, що екзекуторомъ розпорядженія духовної
власти суть сама власть духовна, що Матро-

волить и митрополитальна консисторія, якъ та
одна сторона зовсімъ не потребує відмін-
нихъ а непокликанихъ екзекуторівъ въ ролі
"Szlachty", "Gazety i mag.", "Dziennika i roli"
etc., такъ та другою сторону має своїхъ
деканівъ, советниківъ и комисарівъ, котрі
єдино покликаній і едину управлінія бута екзеку-
торомъ розпорядженія своєї верховної ві-
сти, і що було бѣ се нечуманімъ уближеньсь
самої релігії въ нашого духовенства, если
ніні священники мали власне въ часѣ свого
священодѣлства въ церкви стояти підъ полі-
ційної дозорю якихъ небудь агентівъ, а
чино "Przedłożonych obiektów dworskich".
Мы не знаємо на якої підставі віддавъ п. Богушъ
себѣ циркуляръ, і кто ему надавъ
власті зважаючи въ такій справі. Обрядъ, а
именно заховуваніе церковнихъ обрядовихъ уста-
новъ и чисто церковнихъ принесівъ духовної
власти зовсімъ не належить до круга діяння
поліційної власти державної въ загаль, аль
такъ лише до поліційної власти старости и
пістоляста церкви, котрія зовсімъ
непалежить до добрского обшару, і що уста-
новленій въ той циркуляръ церковно-литур-
гічний надзоръ поліційний плем'я не дастесь
оправдати аль зъ взгляду на §. 27 уставу
громадськимъ, аль зъ взгляду на §. 7 уставу
о обшарахъ добрскихъ, що отже та въ того
взгляду якъ и по своїй пограничності про-
тино компетенції власти духовної представля-
єся яко зовсімъ противу законій. П. Богушъ
покликався на №. 84 Gazetы Iwowskoї, але
на єї часті неурядову. Отже єсли и
часті неурядова Gazetы Iwowska есть такъ
строго нірданію для п. Богуша, що єль
праймає єї за пістулю своїхъ урядовихъ чин-
ностей и розпорядженій, то консисторіально
можемо дбати еще и того, що резолюція
"Politycznego koła" и всякихъ польськихъ
"komitetów narodowych", ухвали "Masiegu
polskiej" и т. п., тожъ само станутся пред-
метомъ урядової печальности п. Богуша и его
колегівъ, бо о той же відмінно тає сама письма
въ Gazetę Iwowską, съ всеможливо польско-
патріотичною точністю, и одного дня доста-
нугъ громадській и добрской начальнику поруч-
ченіє "z całą pełnością sprawić" на єї перев-
еденіємъ по рускіхъ громадахъ всего того,

Представляти на Адміністрацію:	Для Розі
за один рік	за один рік
за два роки	за два роки
за три роки	за три роки
за чотири роки	за чотири роки
за п'ять років	за п'ять років
за шість років	за шість років
за сімь років	за сімь років
за один рік	за один рік
за два роки	за два роки
за три роки	за три роки
за чотири роки	за чотири роки
за п'ять років	за п'ять років
за шість років	за шість років
за сімь років	за сімь років
за один рік	за один рік
за два роки	за два роки
за три роки	за три роки
за чотири роки	за чотири роки
за п'ять років	за п'ять років
за шість років	за шість років
за сімь років	за сімь років

що задумують зробити польські шовинисти,
агітаційні комітети, "Polityczne koło", "Masiegu
polskiego" и т. д.! Се буде безперечно
сновицькою горячою бажанію нашихъ шови-
ністів, але до чого се все доведе?

Надъ сильнъ питаньємъ позиція застине-
виться передовськъ сама верховна власті по-
ділничин.

Що вище наведений циркуляр п. Бого-
уша може викзти піль рід певоружень
и сумнівъ комітектівъ, що фальшивої ролі
поліційского надзору підъ церковними обра-
дами і смажкою духовнихъ, падна пістовільські
обшарівъ добрскихъ, аль компетентнихъ аль
розуміючихъ судівъ тъхъ чисто духовнихъ
справахъ, станиці якієюю новихъ сектантуръ
нашого духовенства і вище новий розстрій
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідовільськимъ въ
нініхъ поштатахъ Галичини і тымъ фактично
довести до поставлення цілого руского духо-
венства підъ надзоръ поліційний, і викзти
цільний рядъ заробно злосливихъ, якъ неправ-
дивихъ и деморалізуючихъ демонізацій, — се
все яко надто ясно. Тожъ пора такъ нашему
духовенству якъ передовськъ нашої вер-
ховної власті духовній зашити супротивъ
тъ нашу суспільність, що сей зловисний
приміръ може вийти постідові

шо голий лібералізмъ съ своею засадою: laissez faire, laissez aller не то, шо не погодиць „жидовской справы“, але нахътъ утруднилъ еи усійшии рѣшеніе, придаючи той справѣ иной слабій стороны, наль которыхъ выгнаніемъ доси на дармо силилъ законодателей.

Силою що ино загданои засады безгра-ничной свободы вымыскувана разростася у насъ та вымыскувана щоразъ дальше, щоразъ та новыи формахъ и поступає щоразъ но-вымъ дорогамъ. „Жидовска справа“ переро-стас новыише нашихъ головъ, ставася насъ въ безвыхдні становище, и треба хаба дуже поверхово гладитъ на станъ Галичину, чтобы головы галицко-польскон прасы, выставляючи „справу жидовску“ ако пытанье невинне и легке до полагодженія, приняти за щиру правду, а не за доказъ немочности усійшого и о-статочного рѣшена сен справы.

Въ нашъ положенію находится Россія и Украина. Тамъ еще не высказана въ спрѣвѣ жидовской засада безгра-нично - ліберального laissez faire, laissez aller, — засада теоретичной рѣвноравности а практического подданія слабшаго на ласку и неласку сильнѣшаго. Тоже Россія може еще приступити до основнаго рѣшена жидовской справы съ новпою свободою и не нарушающи таихъ „на-бутыхъ правъ“, на котрѣ у насъ жиы по-кликуются. De lege ferenda стоить Украина а Галичина па дуже отмѣніемъ становищу и если нашъ народъ на Українѣ съ цѣлою рѣ-шиностею выступає противъ заведенія такого правнаго стану жидовъ, якъ у насъ, то мы поучевъ нашимъ власнимъ дослѣдомъ всего меше наше право докорати за се нашимъ закордонскимъ братамъ и разомъ съ приклон-никами Neue freie Presse подглагати жалобну-щисю о „нечуваніи варварствѣ мотлоху.“

Наша найпильнѣшна и найблизна задача въ теперѣшній хвилѣ, застаповитися надъ тымъ, якъ наслѣдства мають для насъ Гали-чину погромы жидовъ на Українѣ? Есть вже явною тайною, що цѣлій Броды переповненіи жидовскими емігрантами, що цѣлій тысячи жидовъ зъ Россіи нашли до Галичини и то жидовъ, таихъ сказати, „лайпсігскій сор-та“ безъ всіхъ матеріальнихъ засобовъ, до крайности нужденіиъ або бодай такими вы-даючихся, а тымъ самимъ подъ взглядомъ публичного спокою и беспеченьства зовсімъ не „безпечныхъ“. День въ день прибывають нови жидовскіи емігранти. Шо таихъ великий напливъ такихъ елементовъ не только не есть корист-ный для нашего края, але може вызвати даже живій обавы, а павѣтъ статися небезпечнымъ для публичного спокою, — се, думасмо, есть ясне для каждого. Не хочемо збольшувати таихъ комплікацій, якъ „жидовска справа“ вже сама собою доси у насъ представляє, не хо-

чено приросту сусподьного подшалу для таихъ драмливого пытана и не разумѣно, для чого власне Галичина має бути пристановищемъ безпідрітного жидовства. Тоже въ интересѣ добра нашого края и нашого народа подно-сими тую справу для зрѣлої розваги таихъ из-шон суневільности, якъ и смихъ властей. Поступокъ поїтова ради въ Рудахъ, котра днеслась съ петицію до правительства про-тивъ наслѣву и оселенія россійскихъ жидовъ въ Галичинѣ не повиненъ остатися единичнымъ. Въсно позній мы порозумѣти грязче павъ небезпеченьство и старахися всѣма за-конами способами отвернути бѣзъ нашого края въ можливій наслѣдства наслѣву жидовъ зъ Россіи. Цілій край позній поднести свой голосъ въ той спрѣвѣ, щобъ оттакъ не будо за позно. Численій петиціи до правительства ачайже найдуть послухъ у нашихъ властей... Тоже саевант consules!

Гадка святковання

Тысячичлѣття Києва

справы таихъ власнои для духовного обльзу жити нашои Руїи — не пришла, жалъ сказати, до вподобы гдяжимъ россійскими газетами. Колибы се були лише петербургскіи або москов-скіи газеты, мы ще разумѣли бы ихъ непри-хильнѣсть и спопицію. Не можемо однакожъ ишнікъ порозумѣти сеи опозиції у одніхъ кіев-скіхъ газет. Бодай аргументы, якіи вышела доси та газета противъ сего святковання, пыда-лися намъ не толькъ неоправданими, але пав-лиъ дивогляднными, коли не просто смѣшними. Кіев-ска газета вдарила передовицю о „кар-манѣ“ Кіевлянъ, що сеи то комусь, захотѣлося „коштомъ Кіевлянъ“ погуляти и побенкету-вати! Кіевлянамъ, говорить дальше газета, із-куда тратити грошей на бенкеты и пир-шества, а есть серіознѣшій потребы! — Що сказати на таке пониманье святковання тысячичлѣття Києва? Не ізже думає кіев-ска газета, що святкованье тысячичлѣття Києва почиває въ бенкетахъ и пирахъ?! Чи се той достойній способъ, якого додумалася органъ Києва и Юж-ної Руси, щобъ святкувати всенародно тысячичлѣття Києва — матери рускихъ городій? Такъ! Київъ має серіознѣшій задачѣ, бешерично — се: каналізація, помостка улиць, и — удержанье поліції! Се послѣдне именно да-леко важнѣшіе вадеси въ очахъ сеи газеты, бо и грошей Кіевлянъ иде на се богато и „общ-щественна польза“ якъ сего мабуть дуже велика!! „На святкованье тысячичлѣття Києва“, говорит кіев-ска газета: „Кіевлянинъ и конфідіціи не дадуть!“ Ну, противъ такихъ поглядь-їчного спорити. Кто думає, що для малору-скогого народа и для самого Києва важнѣшна канализація и поліція Києва якъ его тысячи-

члѣти исторія, съ тымъ мы не въ силѣ спо-рити... Відмайтесь відмакою...

Мабуть сама кіев-ска газета збажка диво-гладистъ, коли не еоромакість таихъ аргу-ментівъ и нездіже вишилъ другій аргументъ. Покликуючися изъ певляніхъ исторій, она старалася показати, що р. 882 не може паказа-ти рокомъ настання князя Олега въ Кіевѣ, що се часы митичній и т. п. Та на се захищено було сказати гласти, бо сенъ будо въ скажано, хочъ ишніми словами, изъ „Кіевеній Стародії“. Чому однакожъ не подала газета неспоримою початку „матери рускихъ городій“? Понѣтъ о ки. Олегъ може бути правдив, або въ не-правдив, але и при строгомъ численю часу и розгледѣ историчного розваго Кіева не дока-зала газета, що р. 882 Кіевъ не будъ „ма-терею рускихъ городій“. Строго исторично доказаний часы знаютъ вже Кіевъ ико книжу столицю и яко „матерь рускихъ городій“, а скоро початокъ сего становища Кієва вадаєть часы исторично нерозясними, скоро зна-деть віднѣшній рокъ не може бути принятый яко певній початокъ сего историчного ста-новища и значенія Кієва для нашої Руси, то не ма причини откладати скавочного віраїдѣ, але все даного початку и въ лѣтописи візан-ченого р. 882. Справѣ тутъ були бы веній скептичній пытви неумѣстній, скоро они не въ силѣ намъ віказати, що р. 882 ще Кіевъ не було и що донерна віднѣшніе буть незначай-ни вѣтъ народився. Откладати въ той причини-ни святкованье тысячичлѣття Києва значило бы столько, якъ збороняти столітньому старцеву святкованія своихъ родинъ длитого, що у него нема метрики уродженія.

Слава толькъ въ таихъ аргументахъ мѣ-ститься причина опозиції противъ святковання тысячичлѣття Києва, то мы не толькъ не можемо ихъ понити, але мусимо надъ ними широ-жальти. Нѣ въ одній столицѣ и нѣ въ од-номъ краю не втывались ще съ такими го-лосами противъ святковання. Оригинальность тутъ неспорима по сторонѣ кіев-скої газеты, чи однакожъ та оригинальность достойна Кіев-лянъ и Южної Руси — се кождый легко може рѣшити.

Може бути, що есть икъ іншій причини. Ми же самі въ нашій статті указали тає-сентуальності, икъ котрѣхъ бодай Галицка Русь мусібліїві отказались бѣзъ участія въ святкован-нію. Наданье святкованю характеру, проти-вного нашої историчнїй минувшиности и народившою стремлению Русинівъ, були бы вовсімъ не пригоже для сего обходу. Исторія Кієва и на-шої Руси має свою правду, котрої не можна фальшувати. Руководство псевдошанселаністівъ тутъ вонсімъ не на мѣщи, а скоро они наки-даються Кіеву съ своїмъ поїдніючимъ покро-вительствомъ, сльдує розкрити непокликанихъ и дѣло візити въ свою руку. А скоро заходить такі обавы, то слѣдує вивчити та причини

и обідати ихъ підъ судъ нагоду Русинівъ, не можачи, або закривати цілу справу нашими родійскими мотивами.

ДОПИСЬ.

Коломыя.

(Загальні збори задаткового товариства. Но-толеранція тутешніхъ польськихъ шляхтическихъ въ коломыїві.) Для 16 л. цвітня відбулося ві-наслѣдство въ сали пасіни ресурси загальні збори товариства задаткового (коломыївого). Товари-ство се звільнане заходомъ бувшого сотрудника руского приходу въ Шушківському, котрій въ напом'я вѣтъ жени міщенками свою родину. Палаючій великою любовю для міщенокъ коломыївськихъ, постаралася сей щирый патріот о заведеніе товариства, котробы підало коло-ріальну помочь тутешнімъ міщенкамъ и пі-днігнуло ихъ тымъ способомъ въ подачі, въ котру черезъ жидовину лиху поїзди. Товариство спрѣвѣ постало и поїздило по нашихъ основахъ розвиналося. Приступали члени съ меншими и бльшими капіталами въ удѣль, Русини, Поляки и Нѣмці. Зъ початку до рады заїдніючою або дирекцію хотѣли сти вибирати представителівъ въ іменахъ Ру-сифогъ, Поляківъ и Нѣмцівъ. Такъ въ раду заїдніючою було по країній мѣрѣ дюкъ Ру-сифогъ останніго року. Урядникъ постаралася дуже честныхъ, софіетныхъ и працьливихъ людей, котрій цѣлкомъ вѣрою віддавъ спонсію, толькъ Русини за таихъ софіетній и справедливій заїдній відплатувалися поїзни місівріємъ и умбетами въ товариство на удѣль около трійціть тысячъ зл. а. а. капиталу. Думайтъ кождый бежівонний чоловікъ, іменю-чий нашихъ пещасныхъ галицькихъ жени-родинъ втюшень, що такъ и дальше ви-вінно було бути, що по країній мѣрѣ въ полі финансової воннини відівуті въ вѣтъ народу до спільногого интересу загрѣвати. Дарма, таихъ дальше не могло бути. Той Руси-намъ до живого доїніючій и великої тер-певністії позбавлюючій галицко-польскій шев-ніямъ сполучений съ історичністю наці-ональною мусіві, и тутъ виникніть и вруїну-вати сплесненіе дѣло. Ось ікъ се сталося. Прі-ступлено на вгаданыхъ вище загальністіи зборахъ до вибору цѣлої рады заїдніючої Русини поставили на своїхъ карткахъ віз. 3 Русинівъ и прочихъ 6 Поляківъ, отже въ 9 одну третину своїхъ. Думаете, що се пода-валося нашимъ шовиністамъ? Где тамъ! — славивъ истолеранція шовиністовъ дойшавъ въ свої цѣли — обурено, обтуманено нашіть ще темніхъ міщенокъ, потикано имъ ще ві-редь зборами, гдеокротимъ день або два на-редь, картки противній, а въ виборбѣ не ви-шонь анѣ одинъ Русинъ, лишь самій Полякъ. Отъ новій доказать голошеною шовиністами фарнєїскої любови до братніго народу! Число можутъ таї панове припушкати, що Русини будуть такъ первозажніми и неосторожніми, щобъ свої гроши лишали підъ гардомъ людей, котрій несомнісно підібрь до рады заїдніючою пересели? Триціть тысячъ липшіхъ легкодушності перемагаючої деструкцію теперѣшній бльшості изъ радъ заїдніючої будобы въ сторонѣ рускої дуже первозвидні віднѣстю. Такъ великий капіталъ, якій мають въ теперѣшній вадатково-місіврією, скльшили свои гроши въ дѣлахъ ви-шофати, тымчасомъ вложити до каси рель-ничо-кредитового заведенія а оттакъ осунути свое чисто-руське задаткове товариство. Незадоровомисливі Поляки обдумаютъ таю сві-туальності, чи впаде она въ із-зіи збори въ загальну користь, але хотѣбы на користь са-мыхъ Поляківъ, котрій на удѣль ледви шість тисячъ вложили. Русини на той истолеранція не много вискаютъ віраїдѣ финансово, але національно скористають, бо вмушений кон-цістенцію, завинутъ нове руское товариство и та же для насъ важне, бо фінансове, а тає сторо-на нашого жити народного ще мало роз-винена.

ШЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) На 225-тому засіданії палати пословъ дія 28 цвітня розпочалася деб-

лінне бльше за его національності ікъ за наукову заслугу.

Іншіше має дѣло въ Франції. Тамъ въ своїмъ часѣ Лінне не вробивъ певніго враженія; принятіе бѣзъ него се, що було ви-разнимъ поступомъ: означеніе ростинъ двома іменами, — і на томъ конець. Нѣкіи фран-цузскій не були примушенні твердити на память штучної системи геніальнаго Шведа и въ наслѣдокъ того спрѣвѣшній поступъ науки бувъ далеко пшивій и свободнійшій якъ въ Нѣмеччинѣ. Французскій характеръ має свою особливість, що кождя новобѣсть его рівночасно надить и оттручає; бѣзъ найбльшого етузізму переходить Французы въ од-ній хвилѣ до величного холоду. Проганя, ікъ якъ дотепно замѣтила, кожду іону теорію черезъ двері, щобъ таї тымъ пильнійше приглядатися черезъ окна. Въ научныхъ пы-танихъ есть си прикмета дуже користна, бо она позволяє прімати лише те, що вадлугу на прінятіе. Праца Дарвина відстали майже всі переложенії на французскій язикъ. Теорія же здобувавъ себѣ лише вадль, та за те по-стійно прихильниківъ, и то не толькъ може ученими, але и въ прилюдній опінції. До сего послѣдній причини несмало праса, що навыкла панувати науку и не мѣшилася лег-кодушно въ спрѣвы, котрій толькъ строга наук-а ізъ певній мѣрѣ майже інзікій. Наукова література вадла браку матеріальнюю відпору-ку зі сторони інтелігенції все ще може у насъ розвиватися. Праца, и вадгядно убоже-ство матеріальнуе нашої інтелігенції есть по-значній часті причинною сего.

Щожъ бы ще сказати о насъ, о нашому відношенні до Дарвина? Колибы судати въ вѣт-шахівніхъ признакахъ, то можна смѣло ска-зати, що Дарвінъ не має причини жалуватися и на насъ. По крайній мѣрѣ его імя голосне и въ галицькій землѣ и майже не ма-у насъ лише трохи бльше образованій людинон, котрія не аналози хочъ где-що про теорію Дарвина. Але въ сунності речі знаємо ми про Дарвина дуже небогато, а що горше знаємо переважно лише те, що розголосили про него вірою. Чоловікъ походить бѣзъ

мални“, ось майже и все, що въ іншіхъ то дар-віновскої теорії замѣтло ажъ и до насъ. Та годѣ сему дивуватися. Отъ нашихъ „культур-нікій“ мы ще інчого путівго не навчились, бо они занятій чимъ іншимъ, а толькъ не на-укою. Катедри філософії на світіхъ світчи-лицахъ обсаджують они бувшими карлистами. товариство природниківъ (Коперника) мусить закладувати имъ наші люді и колиби не Кон-гресівка, то науковий поступъ въ природо-аналітиції, якъ и майже въ кождій іншій га-зуви науки бувши у нихъ ледво що замѣтній. Загаль нашої інтелігенції не дуже ще ви-попадливий за науковыми студіями серіони-ми, — наука и любовь до науки часто юні-читься и перериваються у насъ що укічненіемъ університету. Тымъ то и попытъ за науковыми вадами у насъ вадлугно дуже малень-кій, ізъ певній мѣрѣ майже інзікій. Наукова література вадла браку матеріальнюю відпору-ку зі сторони інтелігенції все ще мож

то жало герцога царем. Въ разгарѣ генеральской забирало газетъ боярскійъ за
и противъ цѣнности тары въ интересѣ газетъ,
которѣ они выступаютъ. Такъ и, пр. пос. Монти
приводятъ противъ герцога, бо она некорректна
для Далмакіи, накладаютъ что на заграницу
потребуютъ, не продукующіе его дама. Другой по-
слѣдъ, пр. нихъ на земли дають больше користи
для Угоря, иль для Австрии. Зѣ стороны поз-
иціи послѣдѣй промываютъ къ генеральской добатъ
пр. Вебѣ. Делушинѣ и сопроводившіи добахъ на
нее подставно. Зѣ стороны хвастѣй наѣлѣтіе
промываютъ и Планеръ. Пр. южнѣ забрали го-
лосъ и иль Дунайскій. Переходъ до специальной
избѣтъ ухудшило болѣштво 27 голосовъ; съ
болѣштво голосуемыхъ въ три рускѣ послы
о видахъ тарыѣ плоды въ оспѣшальной добатѣ
поговорили обнѣрѣаніе слѣдующими разомъ.

Высокомъ войсковомъ разрядомъ) радиъ
ищъ въ видѣ петиціи о замохому ро-
зумѣ по похлопакахъ и убитыхъ въ
Герцеговинѣ разоренстахъ. Комиссія у-
становила заѣднѣе правительство, чтобы въдогонъ
въ крѣтамъ по убитыхъ въ Герцеговинѣ и Кри-
жевѣ разоренстахъ признать замохому иски що
— въ конкѣ, пока тѣмческоъ лотычный за-
герцеговинѣ въѣхъ верхъ „партия войскова“,
котра бажає завести въ тыхъ краяхъ войсковыи
абсолютизъ и зробитъ въ якихъ погранничнѣ вой-
скове. Але обицій газеты заперечилъ тому, а
австроѣско-сланицька праса обобівожъ ческа,
выступила заѣднѣ даже энергично противъ мно-
гой тихъ организаціи оккупованыхъ краївъ.
(Повстанцы изъ Далмации и Герцеговины.)

Ген. Іванович доносить урядово дні 1 мая, що
дня 29 цвітня відбулась коротка битва на рівнині
Драгаліївській. На битві той брали участь три
батальйони стрільців. Повстанців отверго; за
сторони вояска один стрілець легко ранений.

ЗАГРАНИЦЯ

Россия. Зъ Киев доносятъ, что минувшаго
тысячя выѣхалоъ изъ оттамъ до 1500 выгнанныхъ
родинъ жадившихъ, чь которыхъ много удалился до
Америки.

(Программа живой из Конгресса.) Варшавы начнется для 3 мая до краковского "Славы": В Гомбчине, кварталу польской, числящему 3000 немецких, выбухли разрывы против живой. Мышане забывали до помочь, подобно, как со было в Балтии, доореестных польских солдат, забурили жидовский домы и склады и зра- буя все до крыши. Жиды боронили защищая; по сбоях сторожах есть возможность разрешить. Гомбчин предстал на вид руин. В Варшаве также кипят; чуты грозы не лишь жидам, але и Немцам, назначено наперед для коли мают разочароваться рабунки. Мажи жителей Варшавы занялись великой острой, напит мажи замок Гомбчине. Письмо I мая народы по-

строві Нікції, які цілою Австрією, а під
їхнім Нікці османського віденського округа похи-
нили ті самі. Від тієї самбії дусь заговорили
засновником підприємстві др Фішгофъ,
який 1848 року боровся за свободу і життя
Нікції як велику повагу. Др Фішгофъ въ
звільнивъ, увінчанихъ въ Wiener Allgem.
Reichs засуджую тую безнаглядну опозицій-
ність Нікції-централістівъ, а промовлені
заспокоїли ворогуваннямъ. Отаки виникли
до післявіття заслуги Скобелеви др Фішгофа
въ високому сподівіччі, що віднов-
лені Славяні австрійськихъ єсть найцінішими
заслугами проти панславізму. Німцівъ по-
кою переконані ходити о помиренні съ слав-
янськими народами въ Австрії, але єщо тільки
такі заслуги, які відносять до згоди вибід-
ат Нікції, бо їхні виступи покишли уступки
заможнішими Польками. Ден 1 маю народъ не-
рекламував однією простымъ случаємъ: відъ из-
дорів перевернувов и миръ крещений, якъ звичай-
чно, почавъ топтитися донжона воза. Поліція
демонстраційно віндує до домувъ и нападає за-
мыкани склепи. Кто мбгъ еще сумніватись о
тому, що въ Конгресівці настутила такі самі
ногромы жидовъ якъ на Україні, той інено лише
не сумнівається; Гомбній пішовъ вже сайдомъ
Балти. „Щоби ліни на тоймъ скончилось!“ —
каже маршалківі донісувачі „Слав-у“. Після
інформації, які додержала „Gazeta Narodowa“,
 причиню до погрому жидовъ въ Гомбнії, бувъ
простий случає: жиль бывъ християнка, роз-
почавши крипти „відъ пахучихъ“ и нужъ християнину
розічничу біблію и руйнуваніе на велику сми-
лю. Варшавськимъ газетамъ польськимъ не позво-
лили цензура писати о погромѣ въ Гомбнії.

из нихъ, бо они кусаютъ починитъ уступота. Но въ правѣ наименованихъ, то Славянскъ належитъ имѣть все то, что достается погодить съ усмѣшемъ быву германы и арт. 19 конституціи о разоруженіи национальной. Черезъ переведеніе въ хотѣ арт. 19 ого державного зак. основнаго нац. юзбеній пѣтого не отратить, бо народы наименованихъ найдутъ себѣ новую вѣкъ въ своихъ национальныхъ жилищахъ, стоять за наукою и извѣдченіемъ изъ школъ. Отъ, възьмите французъ безъ жалкаго напоминанія здобывать себѣ стаканъ вина международнаго; чижебы изъ нихъ извѣдчаніе потребували кончи насилия здобывать себѣ изъ Азіи переважающе становище? Варвары изъ которыхъ изъ нихъ хлынутъ красныхъ изъ Азіи будо извѣдчаны и склонеными. Немецкіе

Франции. Для 2 мая разочарованные французским парламентом на ново-свои заседания. Министерство финансов, Сей, предложил палате заключить конвенцию съ товариществомъ желѣзницъ орлеанской, на пѣдставѣ которой желѣзница имѣла звернути державѣ даній вѣличинъ. Звѣтно, что министерство Сей есть противникомъ закупки приватныхъ желѣзницъ черезъ державу, — и часть дефицита, которую жалѣбъ покрыты желѣзницѣ, замѣнили на власнѣсть державы (какъ се бажантъ Гамбетта), посля предложенія Сея покрыть желѣзницѣ звортомъ державныхъ вѣличинъ, а за то дѣстали пороку, что черезъ 15 лѣтъ правительство не буде закупывать желѣзницѣ приватныхъ изъ власнѣсть державы. — На тѣмѣ первоѣзди засѣданію парламенту вѣѣсъ министеръ правосудія Гумбертъ просятъ законъ ижичного на цѣли придушити выдачаніе такихъ часосписъ, книжекъ въ образѣль, въ загадъ вскихъ публикацій, которѣ ширятъ номоральность межи народомъ. Такого рода публикацій выходить особливо въ

Париже и въ великихъ мѣстахъ французскихъ велико множество и очевидно подкуплющая моральность народку.

Англія. Въ послѣдній числѣ говорючи о отношеніяхъ къ Ирландіи различали мы той фактъ, что правительство англійское уступило по незавѣдѣнныхъ же сподѣлѣ середнякамъ въ областяхъ имѣній. Словоимѣніе вводило изысканности въ имѣніяхъ, а дальше, чтобы быть въ полной мѣрѣ самостоѣтельной славенському генералу, въвелъ въ имѣніи правительство, дальше разогнало изысканности правительство,

чнуу интерпелашю лібара Сакнобури, що генералный секретаря для Ірландії від міністерства спілкових Форстеръ подався до думки що винні, що не хотіть брати на себе відповідальність за новий зворот позиції правительства виявленім Ірландією. Правительство постаралось випустити їх винні від Кильманнагама передъ парламентомъ: Парсон, Дильсон и О'Келлі; рішення поставлене правительство розбрехти основною спиралю про узників Ірландії в по можности ув'язнити. Правительство не думало запроваджувати в Ірландії закону виняткового, бо є ще прарадаля але ще більш спроможні об'єкти непорядку в краю; однакож правительство обдумав і вимінило способъ охорони життів і власності Ірландії. Того самого дня самъ Гладстонъ відправивъ віл палаті письмо парламенту, що викликало до Ірландії розклад випускать трьох узниківъ послідовно на волю. Заплановано Гладстона видалити віл палаті звердані речіку сенсацію. Думка Форстера, освобождені узниківъ і замінити їхніх волгості ставши винній в Ірландії, може надістися, що Гладстонъ нас на приймѣть якъ важливіша резерви Ірландії. — На місце Форстера предкладається яко кандидатомъ Шамберлендъ и Шанн Леверъ. — Освобожденій Парсонъ прибуває дні 3 до Дубліна і ускладя візити публичнихъ концертаций. Пірас опозиційна Гладстонови газети такоже освобождены Парсону.

НОВИНКИ

— Ва, Тадей Федорович, пластиль Клебановки, пиши бѣ выдѣлу крамного державу сусѣднаго га Йозефъ, выгнанъ въ аренды таможенныи премы жида, черезъ то не мало прислужившися до бра соли, зажинши, шо корчма въ рукахъ жи-
вскіхъ есть клюзомъ до лихвы и каменагъ у-
льника до разседенія жида въ селѣ. — При-
данныхъ изборахъ до ради громадской на Кле-
беновцѣ и Федоровичъ збогти выбранный членомъ
иже ради. II. Тадей Федоровичъ, збестный въ
тѣхъ окрестностяхъ ико набѣгушай поступеніи го-
дарь оправданыи недавно до Клебановки дуже
ромѣ скзы рогаты худобы въ стайнѣ ии
варденберга въ Праги, а шѣсть штуку просто
Шварценбергъ. Оказы тѣи, въ окрестности дос-
виданыи, много подѣбствувати могутъ на змѣну
худобы у дробныхъ нашихъ господарѣвъ, шо о-
близио теперь, при заминенію границы россійской
въ зону худобы, есть рѣчю великой досягости.
Слѣдуетъ

(О.) Читальни громадский на Буковинѣ. Черновецко мѣстничество подтвердило статуты читальни громадской на Неполокицахъ, а сими днами здѣсѧ: Барбѣцѣ, Васѣлѣцѣ и мѣстечко Кѣцмань статута читаленій до подтверждения аранье громадъ заводити у себѣ читальни радиусъ буковинскихъ Русинійъ, бажаютихъ розо просвѣты руского народа на Буковинѣ. Даже, щобы за прѣмѣръ выше наведеныхъ громадъ пошли вѣт рускїи громады на Буковинѣ. (И.) Черновецкій комитетъ центральный для основанія школ рускимъ гимназіи въ Кѣцманѣ рѣшилъ устроить

— „Masierz polski“ въ Видзѣ країдѣмъ. Видзѣ країеный, который наѣхъ бѣрь своихъ не може поместити въ свою будинку, отступиши безплатно лъжакъ „Masierzy polskie“! Не залікъ буде страхъ, лижъ лиже одно бюро выѣдуши напоминаетъ въ будинку, але за тое „Masierz polaka“ будо въ Видзѣ красідѣмъ и очевидно буде мати характеръ „krajewo-члѣdowy“! Не ручимо, чи Видзѣ кр. не отогнитъ еще лиже бюро „Kolo polityczne“ — и тогда аже буде въ купѣ цѣлый „Klub moralny“!

(*) Русскій театръ въ Тернополѣ. Минушиш суботы загостити до извозъ русскій театръ подъ дикрекцію п. Баберовиця на 10 представлень, а изъ пѣдаго дашъ на первое представление Шелестинского На-

Бюо а театральне представление на понеділіоки. Жидівъ — утильть въ Россія напильвше до Галичинъ щоразъ бльше, особливо же до мѣста Броды и Львова. Сего тыждня вѣтхали на коніїческого товариства два транспорты пересильно 250 жидівъ из Гамбурга до Америки. Одніи выѣхали зъ Львова на Чернівці и Ноеми Константинополь, щобъ тамъ просити сутану о позволеніе еміграціи жидівъ до Палестини. Другій два агенты англійского товариства, бувши во Львовѣ, гр. Монтагн и друг Аль выѣхали до Пешту, щобъ тамъ постаратися визанье якого комитету запомогового. Со оможи, здається, имъ не удается, бо въ Уграсіи щобъ пролетаріатъ россійско-жидівській напильвашъ такъ до Угорщины, аль напильваш Галичини... А то въ Галичинѣ, здається, лінгвістично жидівъ, — тажко, щобъ комитеты що жидівъ вѣтхали до Америки чи Палестини.

зара Стодежю. Не будено вдаватися въ разборъ самого твору драматичного, бо обговорено его вже до всѣхъ изъ нашихъ часописяхъ, а скажемъ щось о грѣ акторовъ. Въ заглядѣ сказать треба, що ролі були отнюдь розподіленія, а акторы вивчали добре въ свою відповідь, потра була труда въ тѣмъ случаю, бо грюю свою мусійку допомогли недостачі Шевченкового фрагменту. Именно визначалася пісні Баберончика въ ролі сотника, п. Гриненецкій (сотник) и п. Баберончук (Назаръ); оттакъ п. Даниловичъ (кобзарь) своякъ сійкомъ, который все еще есть на головѣ старенка нашего театру. П. Стефурекъ (друга Назара) попадавъ у своїхъ розвалинъ въ посітковой ролі гдекуди въ юродливѣсть, неотповідну и въ тѣмъ творѣ неумітну. За те п. п. Стефурекова (клоуніца) зрозуміла и отдала свою роль належите. П. Підбісіоцкій (старий староста) забувъ на самъ першому въ тѣмъ, що бувъ позначенъ бувъ держати „хлібъ святий“ изъ

1) Зъ Черновецъ доносить намъ: Въ самъ то-
стона "Руское Бесѣды" явно до теперъ три
тира театральнаго представления, именно 1)
дѣбютъ жѣнка", 2) "Наташка-Полтавка" и 3)
ны на мужа". Всѣ представления вышли хоро-
шими, буда поэзия публики.
2) Торжокъ пишутъ намъ: Въ недѣлю Томину

весь из нашей читалки другой музыкально-литературский вечер въ память 100-лѣтія рѣчи заседае народъ цѣлъ. Господинъ П. Комнатин приветствуетъ смертниками, пѣющими, науками и просвѣщеніемъ. Программа вечера будь слѣдующая: 1) „Приѣздъ“ — открыла музика. 2) „Вотуполово“ — выголосили И. Б. 3) „Имѣя народъ“ — отонизавъ пѣшаный хоръ изъ супроводы. 4) „Коимъ памъ звѣстно“ стихъ Гуша

силы спектакля, тишина больше, что театр наш не разжигает изяществом изысканной художности, на которую смотрят насквозь и наблюдают за всеми спектаклем. Шире признаются наименее „Русской Европы“ за прадбаны гарнных kostюмов и отменных декораций, а сечи мало поднесло вартисту недавно выставки театральной (разве только комоды в зале и кресла уставлены в козацкой комнате). — На конец представлена „Аллегория на могиле Т. Шевченко“ т. с. живу группу из головных лиц, предстающих постом к его красных творах. Шире лишь, что дирекция не имела красного портрета, или еще не блюсту Т. Шевченко. — Участие публики было досить значительное, именем же добре была заступлена наша молодежь, а по части и изящество. Не бачилось однажды наших представителей духовенства, искъ загадомъ иного изъ села! Родимый юношеский и замечательный! Не пройдется сии святые нашего родного слова, а гордымъ численно и ради, чей тут поклонится нашъ духъ немоющий и почутие народне, а также громадную участю може двигнуться наша народна сцена.

НАУКА, ИСКУССТВА И ЛИТЕРАТУРА.

Где лежак старорусский книжный город Галич? Нашимъ Ви, читателямъ буде знаню разорвана нашего многоизданныхъ и неутомимого историка проф. дра Ильи Шараневича п. а.: „Старорусский книжный город Галич“ — выдана р. 1880, изъ которой Ви, авторъ на подставѣ быстроумныхъ выводовъ историческихъ указываетъ юноше, где въ номерѣ старинѣ стоять нашъ книжный город Галич. Рѣдко коли увѣличались историчній дослѣдъ такъ спѣтіемъ успѣхомъ оправданія, якъ се стало съ сего працѣю Ви. дра И. Шараневича. Вс. о. Левъ Даврецкій, великий любителъ нашей исторической библиотеки подставилъ на подставѣ выложеніе газеты працѣю проф. дра Шараневича шукати слѣдѣніе старинного Галича, и оправдѣ на тѣмъ самому юношѣ, изъ когдѣ указываетъ проф. дра И. Шараневича въ тѣй свой разширѣніи откликавъ фундаментъ церкви Спаса старого Галича, которая була тамъ вже р. 1151. Фундаменты указываютъ, что та церковь забудована звѣзмъ изъ вѣдъ настаринныхъ церквей въ Кіевѣ — матеря русскихъ городовъ. Есть о откликаніи тѣхъ фундаментовъ одержавъ проф. дра Шараневича саме передъ выездомъ до Кракова на рочіе засѣданіе тамошней Академіи наукъ. Проф. дра Шараневичъ, который була единицъ представителемъ Русией на сего гордѣніи засѣданію, удѣливъ туго вѣдомость Академіи наукъ. Та для каждого любителя нашей истории и старинностей такъ дорогоцѣнна, а для исторично-археологическихъ дослѣдовъ проф. дра Шараневича такъ почетна вѣдомость вызывала глубокое враждѣніе на членахъ краковской Академіи наукъ. Надѣемся, что и нашъ Ви. Читатель понимаютъ тую вѣдомость съ новою радостею. Подноситъ великий заслуги Ви. проф. дра Шараневича около открытыхъ мѣсяціи положенія нашего книжного города Галича, но можемъ мовки помнити такоже и всякого признания достойныхъ трудовъ и заходѣтъ Вс. о. Льва Даврецкого, который власнѣмъ коштомъ и трудомъ поднялся откопавъ землю засѣпаныхъ и загладженыхъ останковъ старинного Галича. Розкопуванье продолжалось дальше и мы маємо надѣю, что тутъ приїде вже щѣлій нашъ край въ помѣбь матеріальну для цѣлковитого откликанія и консервованія старинныхъ забыткѣвъ Галича.

— Выказъ жертвъ и членъвихъ вкладокъ на бурсы для дѣтей рус. кат. обр. въ Перемышли, за когдѣ П. Т. Дателімъ сердечно „Спаси-Богъ“ заявляеть: Вс. о. дек. куликівскаго 70 зп., о. дек. яво-

Запросини.

Заступництво для Галичини и Буковини во Львовѣ
п. к. прив.

Агенція Ассикуратриче въ Тріестѣ
зъ закладовыми фондами 4,000,000 зп. а. в.

може честь просити всѣхъ, желающихъ убезпечитися вѣдъ граду, до численнаго приступленія въ убезпеченими посерединѣ твомъ застуництва або въ рускихъ агентствѣ по провинції.

Убезпечени пріймаются вѣдъ дуже приступныхъ предметій; полисы выготавлються въ рускѣмъ языцѣ; отшкодуванія выплатяются съвѣтно и скоро.

Заступництво во Львовѣ
п. к. прив. Агенція Ассикуратриче въ Тріестѣ.

ВАС. ТОВАРИЩЕСКОГО НАСЛѢД.
(Стажевичъ и Абрисовскій)

Львовъ, Рынокъ ч. 32

поручають въ найбѣльшомъ выборѣ наймоднѣшій

Матеріи вовнишній,
Баріжъ, Сатинъ,
Фуляры и Кретонъ.
(1-3)

Пробы высылають на жаданіе!

рѣвскаго 93 зп., о. дек. добровильского 26 зп., о. дек. балогородскаго 21 зп. (Прим. Грошъ приславъ буде безъ пониженнаго выкулу жертвованиемъ), Ч. ющіе одешеніи на руки о. Ильи Малкина 50 зп., именно И. Яремчакъ 30 зп., В. Странъ, А. Гонтаровскій, И. Голічевскій, Г. И. Малещакъ, И. С. Коцѣвъ, І. Галазъ, С. Огрызло 20 зп., М. Балевичъ, М. І. Огрызло, Г. Галазъ, М. Кагина, Г. І. П. Грендовичъ, М. Коцѣвъ 10 зп., о. И. Малкинъ 50 зп., Ч. Махъ и Мар. Устрицкій 1 зп., Вл. и И. Баберовскій директоръ рус. нар. театру изъ представления мельодрамы „Монахъ“ изъ користи Бурсы 40 зп., за три пріѣзды „О выхованію“ 30 зп. Разомъ 255 зп. 40 зп. — На ракушкѣ членъвихъ вкладокъ зложили: Вс. о. др. Амбр. Ивановскій 50 зп., п. Лисенецкій 25 зп., о. Е. Конакевичъ, А. Котомскій, В. Скобельскій, И. Созинський по 3 зп., И. Котомскій 2 зп., И. Колтунишка 2 зп., др. И. Антоновичъ 3 зп., І. Лукашевичъ изъ Смолянъ 6 зп., А. Леонтовичъ 75 зп., о. Г. Полянскій 27 зп., о. З. Педашевскій 75 зп. Всѣ на рѣкѣ 1882. О. др. М. Людкевичъ 3 зп. за р. 1881, п. з. М. Деренівскій 2 зп. (за р. 1881 доказано 1 зп.) — изъ р. 1882 1 зп.) Разомъ 104 зп. 77 зп. При тѣй способности прігадуемся ласкавой памяти проф. др. П. Т. Членовъ съ вкладкою на р. 1882. — Надто жертвовали: о. дек. Іос. Лозинський 50 зп. (проповѣдей своихъ п. з. „Науки церковнія на юношіи празникѣ“ такожъ „Бесѣди слѹжбніи и похоронніи“ Львівъ 1872 и о. Ив. Нагребець 12 зп. книжка „О выхованію“ подручникъ для рускихъ юношень по цѣнѣ 30 зп. Всѣхъ проповѣдей изъ книжъ о. др. І. Лоз. 33. Книгарска піль ціна 1 зп. Авторъ зиждє при евиджаніи тѣхъ пріѣздникій цѣнѣ 50 зп. Велика стѣйність обѣхъ сихъ книгъ и цѣль жертвъ наїд становить захохото до ихъ закупини.

Въ Перемышли, дні 27 в. с. лютого 1882. — Отъ Выдѣлъ рускої Бурсы для дѣвичатъ.
Левъ Кордаевскій, предѣдатель.
Зах. Педашевскій, Кущерабъ.
секретарь, касіеръ.

Переписка Редакціи и Администрації.

Ч. П. Г. въ Е. Нарбѣ, что живо боронить свои чести, вже тишина самимъ доказує свою жизненность. Що вся наша Русь обурливъ „Крашанкою“, се ажъ видо загально вѣбіюто. Та мы думаємо, что школа дозвіле застановлиться надъ аберасією „бѣдолашнаго“ автора сені злаштной брошурѣ. Стоячи за нашою честю народною можемо заразомъ широ и позитивно працювати, щобъ будучи стала красною вѣдъ минувшости. Тоже думаємо, що умѣщуванье протестій противъ „Крашанки“ сталося вже злишнѣмъ и що годится намъ дальше бти нашою дорогою и зайнятися осіріознѣшими пытаннями. Ч. П. Мирославъ. Стихъ „Погодѣтся!“ звертаюсь після указаної адресы. Впр. Л. въ І. С. поглядомъ „Нового Времени“ на політику Глайдстона не можемо згодитися. Політика Глайдстона не есть ажъ такъ демократична, ажъ такъ всесторонно на масахъ народа оперта, якъ думас „Новое Время“. Впрочемъ отношенія Англії а наші надто суть отмѣнній, щобъ один другимъ служили за примѣръ. Впрочемъ подѣлимо впновѣ Вашу гадку, що сила почиває въ народѣ; для того стремимо до того, щобъ довести ту масу народа до повної свѣдомості и щобъ наша интелігенція принала покликъ „Впередъ за народомъ“ (а не назадъ) яко знамя своєї дѣяльності. Зъ тѣхъ причинъ не можемо мѣстити надсланіон дониси, а передамо си Пр. Ч. Дописувателю въ Ренуж. Съ такими фактами радимо завѣгти удаватись до компетентної власти, бо сама допись ледво чи що поможе.

МІСЦЕ
практиканта аптекарскаго
може одержати ученикъ, скібничивъ
4 гімн. класу, намѣряючі
вступити на выдѣлъ фармацевтическаго
и посвідчити знаніи аптекарскому — въ мѣсточку полу-
дненої часті краю. Интересолю
ученикъ зволить односитися до о. Стефановича у Львовѣ, ули-
ца Руска, ч. 3.

Вышша въ друку брошурѣ
піль затруднівъ:
OGRODNICTWO LAOSWE

сухи
NOWA KOPALNIA ZŁOTA.
Содержанье: Вступъ. — О лѣсомѣдѣ хмелю. — О мадиныхъ. — О лѣсній и си орхахъ. — О деревахъ-
овоческихъ въ лѣсахъ. — О закладаніи винницъ въ лѣсахъ. — О грибахъ. — Додатковъ уваги.

Дѣло тое, дуже займаюче, о 44
сторовахъ, безомнійски зіклавитъ кож-
дого ВІП. читателя. Вірючи въ то, о-
смѣненіемъ поручити его всѣмъ піль
власниковъ добра, лѣсничимъ, огор-
одникамъ и т. под.

Цѣна дуже умѣренна линіи 35

кр., съ пересылкою поштовою

40 кр.

Набути можна лишь

въ друкарнѣ Ании Вайдовіч-
кої (передъ тишина Порамбъ), Рынокъ

ч. 9 во Львовѣ.

Такоже въ тѣхъ друкарнѣ можна набути:

„PORADNIK DLA LECZACZYCH SIE
КАРІЕЛАМИ В ОГОЛЕ.“

Цѣна 50 крейцаровъ.

Іло.
засланіе.

корол.
управл.

Екстрактъ Орхіческій

до фарбованія сивого волоса

зловітіе корутуму

А. Матускій

въ Відз., Кастильоне, 26.

Ц. к. виключно управл.

сивому таємо таємо

цианію

желізну

жовтю

жовтю